

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 800
Letna naročnina L 1.500
Letna inozemstvo L 2.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XIV. - Štev. 8 (679)

Gorica - četrtek 22. februarja 1962 - Trst

Posamezna številka L 30

Pred otvoritvijo Katoliškega doma v Gorici

V nedeljo 25. februarja bodo v Gorici blagoslovili in otvorili novo dvorano pri Katoliškem domu na drevoredu XX. Sept., 85. Več o tem poročamo na drugem mestu. Zato naj sledi tu le nekaj načelnih misli.

Predvsem: Čemu so nam potrebni domovi? Vprašanje ni odveč, ker se v današnjem zmaterializiranem svetu najdejo številni ljudje, ki so jim vsi ideali tuji in vse žrtve odveč. Zato tudi ne razumejo, čemu se Slovenci toliko ženejo, da si s trudom in neprestanimi žrtvami gradijo svoje kulturne domove, kjer koli jim je mogoče, posebno še tam, kjer bivajo kot naseljenci med tujimi ljudmi ali pa tu na Primorskem, kjer živimo kot narodna manjšina. Nekega takega človeka, ki je prišel na obisk iz ZDA v Gorico, sem slišal takole govoriti: »Kaj se pa toliko pomujate in žene. V Italiji ste, zato postanite Italijani. Tudi mi v Ameriki želimo postati Amerikanci.« Kaj hočeš takemu človeku pripovedovati o kakih domovih? Rajši bi teletu deklamiral Gregorčičeve poezije; več zadoščenja bi imel. Zato naj taka slovenska teleta ne berejo teh vrstic. Pač pa bi rad povedal besedo drugim našim rojakom.

Najprej velja poudariti, da smo Slovenci radi gospodarji v svojih hišah in da nam je nerodno gostovati pri tujcih. Ta želja je naše rojake gnala in še vedno žene, da si povsod gradijo svoje domove, večje ali manjše, da so le njihovi. Drže se pregovora: »Ljub je domek, tudi če ga je za en bobek.« Vsled tega vemo, da so si Slovenci v Clevelandu zgradili nekaj veličastnih domov in dvoran pred prvo svetovno vojno in tudi kasneje. Prav tako so se osamosvojili rojaki v Torontu, kjer imajo že dve lastni cerkvi s primernimi dvoranami in drugimi prostori. V Buenos Airesu imajo svoje domove že na raznih krajih mesta, kot nam je pokazal tudi g. Vinko Zaletel ob zadnjem obisku. Še celo v Avstraliji so si oskrbeli svoj dom v Melbourneu.

Takšni smo Slovenci. To smo pokazali tudi na Primorskem, kjer je v teku akcija za vrsto novih domov, nekateri pa so že zgrajeni. Med temi bo šlo eno prvih mest novemu domu v Gorici, kakor bodo lahko videli vsi, ki bodo v nedeljo prihiteli k blagoslovitvi ali k popoldanski akademiji.

Naši domovi rastejo iz prizadevanja naših dobrih in preprostih ljudi ter iz muje naših duhovnikov, katerim ljudstvo zaupa. Menda so samo v Avstraliji odprli neki tak dom brez duhovnika, a kot sem slišal, zadeva ne gre naprej in mislilo ga zopet prodati. Kjer pa so domovi v rokah slovenskih duhovnikov in dokler ostanje njihova last, toliko časa uspevajo. V Gorici so zato poskrbeli, da je tudi njihov novi dom prišel v varstvo slovenskim duhovnikom. Zato bo gotovo trdno stal, kot nam priča izkušnja.

Drugo, kar nas sili, da si gradimo slovenske domove, je naše veselje do kulturnega dela in ustvarjanja. Vsak, kdor je še Slovenec ne samo po krvi, temveč tudi po duhu in jeziku, si želi iger, petja, domače zabave. Mislim, da pravega Slovence, četudi je mlad, kino ne more povsem zadovoljiti in tudi ne šport ali televizija; pa tudi vse druge privlačnosti sodobnega življenja ne. Vedno ga bo mikalo, da se poskuša na odru, da kaj zapoje, da kaj sam ustvari. Res, tudi naša mladina ni več takšna kot smo bili mi pred 40 ali 50 leti. Vendar če jo primerjam z drugorodno mladino, imam še vedno vtis, da so naši fantje in dekleta le različni od njih, da imajo kljub vsemu več smisla za kulturno delo in ustvarjanje ter tudi za žrtve, ki so s tem povezane, kakor pa drugorodna mladina. In zdaj se mi, da bi bilo v tem oziru še dosti boljše, ko bi imeli več dvoran po deželi in pri odraslih več smisla za vzgojo mladine za višje ideale kulture in vere.

In končno je še en razlog: Naša skupna želja, da se v boju za narodni obstanek kot manjšina naslonimo ne le na Cerkev

in šolo, temveč tudi na prosvetne domove in delo v njih. V težkih časih fašizma nam je ostala le Cerkev, danes imamo še šolo in čitimo, da potrebujemo še prosvetne domove. Zvesti smo v tem Slomškovega naročila: »Sveta vera bodi vam luč, materina beseda bodi vam ključ do krščanske zveličavne omike.« To toliko bolj, ker se zavedamo, da nam je dostop v tuje dvorane navadno onemogočen. Saj razen Avditorija v Trstu na Primorskem ni dvorane, ki jo vodijo Italijani, da bi Slovenci imeli dostop vanjo.

Zato: Le vkup, le vkup kamnarji zdaj, na delo vsi zidarji zdaj, dom skupni nam zgradite!
(S. Gregorčič)

GLENN V VESOLJU Pomemben ameriški uspeh

20. februar bo za Američane eden najsijajnejših dni v zgodovini. Po dvomesečnem odlaganju se jim je končno posrečilo, da so spustili v vesolje raketo »Atlas« in kabino »Mercury« z astronautom Glennom. Polet je popolnoma uspel. Astronavt Glenn se je po 4 urah in 56 minutah vrnil zdrav spet na zemljo. Preletel je razdaljo 130.000 km in trikrat obkolil zemljo. Letel je s hitrostjo 27.000 km na uro v razdalji od 160 do 250 kilometrov od zemlje. Ves čas poleta je bil Glenn v stalnih stikih z zemljo in je natančno slišal vsa navodila, kakor so tudi na zemlji slišali njegova poročila. Njegovega poletu je lahko sledil ves svet. Glenn je na svojem čudežnem poletu dvakrat doživel noč na Indijskem oceanu. Na Atlantiku so bile razvrščene ameriške vojne ladje, pripravljene, da dvignejo na krov kapsulo z astronautom Glennom. Vse se je izvršilo brezhibno. Kapsulo bi sicer po natančnem načrtu morala dvigniti na krov letalono-

svojevrstna izmenjava vohunov med ZDA in Sovjetsko zvezo, do katere je prišlo minuli teden v Berlinu, je sam na sebi običajen dogodek v odnosih med dvema državama, ki tako »obrt« izvršujeta. Toda spričo časovnih in krajevnih okoliščin, v katerih je do predaje prišlo, in zlasti še z ozirom na osebe, ki so bile predmet izmenjave, je vsa zadeva takoj zadobila določen politični pomen. Nobenega dvoma ni, da so tako ZDA kot Sovjetska zveza hotele s tem dejanjem pokazati politično dobro voljo, da sta pripravljena potegniti križ na primer Powersa, odnosno Abela. S tem bi mo-

silka »Randolph«, a je kapsula za nekaj kilometrov zgrešila cilj in jo je zato dvignila na krov vojna ladja »Noah«. Glenna so nato takoj z letalom prepeljali na otok Grand Turk, kjer bo ostal dva dni pod strogim nadzorom zdravnikov.

Glenn je v teku enega leta že peti astronaut, ki se je dvignil v vesolje, ki pa bo kljub temu ostalo še za veliko let nerešena skrivnost za človeka.

Pred njim so poleteli v vesolje: Jurij Gagarin 12. aprila 1961, Shepard 5. maja 1961, Grissom 21. julija 1961 in Titov 6. avgusta 1961.

S tem sijajnim uspehom so Amerikanci odločno posegli v tekmo za polete v vesolje. Praktično so dosegli Sovjete, katerim so sedaj tako tik za petami. Tekma se bo sedaj še bolj neizprosno nadaljevala med obema velesilama.

Iz tega dovršenega ameriškega podviga v vesolje sledi, da je tudi demokracija zmožna velikih stvari, še večjih kot diktature.

Program nove italijanske vlade

Pogajanja med krščanskimi demokrati (KD), socialnimi demokrati (PSDI) in republikanci (PRI) glede programa nove vlade levega centra so se ugodno zaključila. Dosežen je bil popoln sporazum. — Program zadeva v glavnih točkah splošni gospodarski načrt s posebnim poudarkom na ovire energij (morebitno podražavljenje električnih central), državno šolstvo, javno upravo, kmetijstvo in uveljavljanje ustavnih določil glede decentralizacije uprave in oblasti na avtonomne dežele. Kot poročajo, bo prva na vrsti ustanovitev take avtonomne dežele Benečija-Julijska krajina s Trstom.

Brž ko bodo odstranjene še zadnje proceduralne ovire, se bo poslanec Fanfani lotil sestave nove vlade. Morda bo ta do konca tedna že znana.

Z zanimanjem se je pričakovalo zadržanje socialistov do programa nove vlade. V ponedeljek se je sestajal osrednji državni odbor Italijanske socialistične stranke in odobril imenovani program, ki so ga sestavile tri vladne stranke (KD, PSDI in PRI).

Zadržanje komunistov ni še jasno. Govori se, da za kulisami delajo na to, kako bi spravili v

zadrego socialiste, ki so se odločili podpreti od zunaj novo vlado. Na zunaj mnogo govorijo in skušajo prikazati sebe kot odločilne tvorce nove usmeritve, kakor češ da brez njih ni nobena stranka in nobena vlada zmožna voditi odprte socialne politike v državi.

Kmetijstvo v ZDA in SZ

Po podatkih nekega rimskega dnevnika je v Sovjetski zvezi zaposlenih v kmetijstvu okrog 48 milijonov ljudi, medtem ko jih je v Ameriki le 5 milijonov. Kljub tej razliki je sovjetsko državno kmetijstvo še zelo daleč za ameriškim. V ZDA ne vedo kam s kmetijskimi presežki, v Sovjetski zvezi pa je proizvodnja sorazmerno s prebivalstvom še nižja kot pod carji, ko ni bilo še mehanizacije.

Kmetijstvo je sploh v vseh komunističnih državah od Sovjetske zveze, Kitajske, Albanije in Jugoslavije Ahilova peta komunističnega sistema.

5. marca bo v Moskvi zasedal Vrhovni sovjet: na dnevnem redu je spet kmetijsko vprašanje. Hruščev se nanj temeljito pripravlja.

rala odpasti ena resnih ovir prestižne narave sicer za nadaljnje izboljševanje medsebojnih odnosov. Sovjeti so to izrecno poudarili v zadevnem vladnem poročilu. Tudi Amerikanci so seveda mislili isto, toda njim je šlo predvsem za osvoboditev človeka, ki je po njihovi volji in krivdi padel v nesrečo. Kajti ne smemo pozabiti, da primerjava med Powersom in Abelom nam takoj pokaže, da gre za dva različna kalibra. Sovjetski polkovnik Abel je bil namreč vodja široko razpletene vohunske mreže v Ameriki, medtem ko je letalski kapetan Powers bil zajet kot pilot v službi ameriške vojaške obveščevalne službe.

Toda kljub temu so morale Združene države plačati zanj visoko politično ceno. Najprej so morale prestati vse očitke in divje besnenje Hruščeva in vsega kremelskega propagandističnega aparata, nazadnje pa še osvoboditi enega najbolj nevarnih sovjetskih vohunov, Rudolfa Abela, ki so ga pred leti obsodili na trideset let zapora. Da so se za tako visoko ceno odločile doseči osvoboditev svojega pilota, so morale brez dvoma dobiti od Sovjetov zagotovilo, da v zameno ne bodo zaostrovali več mednarodnega položaja bodisi v Berlinu, bodisi na drugih žariščih hladne vojne. — Toda že nekaj dni zatem so začeli motiti zračne dohode iz Zahodne Nemčije v Berlin in jih celo zahtevali za svojo bogve kakšno uporabo.

ČUDNA USODA BERLINA

Res je torej, da ena lastavica še ne naredi pomladi. Toda zanimivo je pri vsem tem, da je bila ponovno potrjena usoda in poslanstvo Berlina, usodnega mesta, ki na eni strani razdvaja velesile, na drugi pa jih lahko zbliža. Postalo je že navada, da se precej dobra volja po mednarodnem pomirjenju skozi kitajski zid v Berlinu. — Ameriško-sovjetsko srečanje ob kitajskem zidu je bilo eno takih srečanj na pol poti, katero nekako simbolizira bivša nemška prestolnica, ta čudna simbioza dveh različnih svetov. Sovjeti bi hoteli spraviti Amerikance iz Evrope, Amerikanci pa bi želeli mejo med Vzhodom in Zapadom z združitvijo Nemčije pomakniti nekoliko na Vzhod. Toda oboji so se morali zadovoljiti s stvarnostjo in se srečati ne na Atlantskem oceanu ali kje v Vzhodni Prusiji, ampak v Berlinu.

Mnogi so ob predaji »ujetnikov« na berlinskem mostu mislili, da se ponavlja prizor 1. maja leta 1945, ko sta se ob isti reki srečali 69 regiment Rdeče Armade in 73 ameriška divizija. Tedaj se je začelo krhato medvojno sovjetsko-ameriško prijateljstvo. Ali se bo po tem drugem srečanju začelo krepiti?

MEDNARODNA STVARNOST

Mednarodna stvarnost je danes precej drugačna kot leta 1945. Tekma med obema velesilama, blokoma ali sistemoma se je prenesla iz Evrope v prekomorske in druge nerazvite dežele ter v vesolje. Oba vojaška tabora imata atomsko orožje, s katerim lahko drug drugega v nekaj urah uničita.

Pogajanja za razorožitev so običajala; prav tako so se razšli po 350 sejah delegati treh atomskih velesil, ki so se v Ženevi pogajali

o prekinitvi vseh nuklearnih poskusov.

Sredi marca bi se morale začeti, oziroma obnoviti pogajanja za razorožitev v 18 članskem odboru OZN in sicer v Ženevi. Zahodnjaki so predlagali predhodno srečanje treh zunanjih ministrov (ZDA, Sovjetske zveze in Velike Britanije), toda Hruščev hoče kar vrhunski sestanek šefov vlad vseh 18 držav v razorožitvenem odboru Združenih narodov. Zahodni predstavniki so odgovorili, da gredo v Ženevo na vrhunski sestanek vseh 18 le, če prej zunanji ministri dosežejo kak pomemben napredek v pogajanjih. — Kot se vidi, se vrtimo v istem začaranem krogu.

Na Zahodu vedno manj zaupajo iskrenosti Kremlja, ker so jih Sovjeti že večkrat bridko razočarali, najbolj pa lansko jesen, ko so za hrbotom pripravljali atomske poskuse, v Ženevi pa vodili pogajanja za njih prekinitve. — Pa tudi iz drugih delov sveta prihajajo vznemirljiva poročila: dobave orožja Indoneziji za eventualen napad na nizozemsko Novo Gvinejo, ponovno oživiljenje gverile v Južnem Vietnamu in v Laosu. Vse to ponovno dokazuje, da so še vedno ovire na poti k uspešnemu mednarodnemu pomirjenju, kljub spravljeni simbolični epizodi v Berlinu.

Pred sklepom miru v Alžiriji

Kot vedo povedati časopisne agencije, so razgovori med zastopniki Francije in Alžirske osvobodilne fronte prišli srečno do zaključka. Razgovori so se, kot znano, vršili na nekem tajnem kraju v Švici. Do zadnjega niso časnikarji mogli odkriti, kje so pravzaprav razgovorili bili, tako strogo tajnost so znali to pot čuvati eni in drugi. Vsekakor se ve, da se je Joxe, francoski zastopnik, vrnil v Pariz, da poroča De Gaulleu o uspehih pogajanjih, dočim so se Alžirci podali v Tunis, kjer ima običajni sedež njihova začasna vlada. Podpis pogodbe se bo izvršil kasneje, morda v nedeljo, ker morajo prej določila pogodbe odobriti De Gaulle v Parizu in alžirski parlament. Zaradi tajnosti razgovorov tudi niso še znana podrobna določila mirovnega sporazuma. Toda glavno je, da je do mirovne pogodbe prišlo.

Kakor ta mir mnogi z veseljem pričakujejo, tako mu O.A.S. srdito nasprotuje. Ta tajna ultranacionalistična organizacija postaja iz dneva v dan bolj nasilna. Atentati sledijo atentatom, predvsem v večjih mestih Alžirije in v Parizu. Vsak dan poročajo o desetinah žrtev, ki so povečini neoboroženi ljudje in tudi ženske ter otroci. Ta ljuti bes nacionalističnih skrajnežev vzbuja vedno večje ogorčenje v vežini francoske javnosti, da ne govorimo o Alžircih. Istočasno je pa ta organizacija tudi velika skrb, kako bo mogoče uveljaviti mir v Alžiriji, dokler ne bodo strli teh atentatorjev.

Edinstvena država na svetu

Otok Samoa je postal neodvisen v letu 1962. Nima vojske, ne političnih strank, ne železnice. — Ima pa dva predsednika. Prebivalcev je okrog 50 tisoč, površina 3 tisoč kv. kilometrov.

KRŠČANSKI NAUK

Življenje po veri

Sv. Pavel piše Kološanom: »Ne nehajmo za vas prositi, naj bi vi popolnoma spoznali njegovo voljo v vsej duhovni modrosti in razumnosti; da bi živeli vredno Gospoda in mu bili popolnoma všeč, ker bi donášali sad vsakršnega dobrega dela in rasli v spoznanju božjem.« (Kol 1,9-10).

V veri ne smemo ostati kot nebolgli otroci, ampak moramo v spoznanju božjem *ra*sti. Da bo spoznanje o Bogu raslo, se moramo v veri dalje izobraževati: pri pridigah, pri verouku, z branjem verskih in nabožnih knjig (sv. pismo, katekizem, življenje svetnikov, verski časopisi).

Ni dovolj, če kdo samo v srcu veruje. Jezus je dejal: »Kdor bo mene priznal pred ljudmi, tega bom tudi jaz priznal pred svojim Očetom, ki je v nebesih. Kdor pa bo mene zatajil pred ljudmi, tega bom tudi jaz zatajil pred svojim Očetom, ki je v nebesih.« (Mat 10,32-33).

Svojo vero varujemo, če se varujemo vsega, kar veri škoduje: slaba družina, slabo čtivo, napuh in nečistost. Prevzetno srce in nečisto življenje vodita vse polno mladine v nevero. Kdor je prisiljen v takih okoliščinah živeti, naj zvesto moli in pogosto prejema sv. zakramente.

Zoper vero greši, kdor se *pre malo briga* za vero: ne mara poslušati pridig, ne hodi h krščanskemu nauku in se ne varuje vsega, kar veri škoduje. Zoper vero greši tudi, kdor ima *prostovoljne* verske dvome. Najbolj pa greši zoper vero, kdor vero *zataja* ali od nje *odpade*.

Kdor resno misli s svojo vero, tudi *živ iz vere*. Ta prinaša sad dobrih del. »Kakor je namreč telo brez duše mrtvo, tako je tudi vera brez del mrtva.« (Jak 2,26). — Vera je korenina krščanskega življenja, iz nje rastejo kreposti in dobra dela.

Pomni: Treba je razločevati verske dvome, ko kdo prostovoljno misli o kaki verski resnici: »Morebiti pa ni res« — in skušnjave zoper vero, ki so nam nadležne in jih takoj odpodimo s kakim pobožnim zdihljajem: n. pr. »Verujem, Gospod, pomnoži mojo vero!«

Drugi s trudom iščejo resnice, ki jih je Bog razodel, meni je pa bila položena v zibel. Hočem jo tako dobro spoznati, da jo bom lahko tudi drugim posredoval.

Evangelij

V Mariboru je izšel četrti zvezek svetega pisma. Obsega evangelije, apostolska dela in apostolske liste. Knjiga je izšla v nakladi 30.000 izvodov. Opremljena je z obširnimi komentarjem, ki je za pravilno razumevanje neobhodno potreben. Ima tudi več lepih slik. Omembe vredni je kratek oris teologije svetega Pavla. Knjige svetega pisma so tako važne in koristne, da je vsako priporočilo odveč.

Lepa smrt slovenskega duhovnika

Dne 28. decembra 1961 je umrl Jakob Siraj, župnik in dekan na Mirni, star 74 let. Bog mu je namenil lepo smrt, kakršno si le more želeči vsak dober duhovnik: na težki in naporni poti k bolniku ga je zadela kap. Dobri verniki so ga — z zadnjo popotnico na prsih — pripeljali mrtvega v župnišče.

Potujoče kapele v Nemčiji

79 redovnih duhovnikov je v Zahodni Nemčiji vršilo apostolat med protestanti raztresenimi med katoličani. Pri tem se poslužujejo potujočih kapel. V preteklem letu so obiskali 273 krajev, v katerih živi približno 65.000 katoličanov.

Evropsko semenišče v Holandiji

V kraju Maastricht na Holandskem dobro uspeva prvo evropsko semenišče. Nastalo je na povabilo dunajskega pomožnega nadškofa Franca Jachyma, ki je prošil tiste narode, ki imajo mnogo duhovniških poklicev, da bi nekaj duhovnikov odstopili onim, ki trpijo pomanjkanje. Ustanovo podpira doslej 19 evropskih škofij, 34 duhovnikov, ki so dobili potrebno pravo v novem semenišču, je že odšlo na delo v tuje škofije, največ v Francijo, Nemčijo in Avstrijo.

Podobno evropsko semenišče bodo organizirali tudi v Španiji.

Cvetka na grob kardinala de Gouveia

Na predzadnjem svetovnem evharističnem kongresu, ki se je vršil v Braziliji, sem spoznala mozambiškega kardinala Teodorija Klementa de Gouveia. Radoval se je kongresa in je povedal, da je prošil sv. očeta, da bi se prihodnji svetovni evharistični kongres vršil v Afriki, in sicer v mestu De Lorenzo Marques. Njegovi prošnji sv. oče tedaj ni mogel ustreči, ker je izbral za sedež kongresa München. Kardinala je Bog poklical k sebi dne 6. t. m.

P. I., kongresistka

Mater et Magistra in komunisti

Kakor je razvidno iz raznih časopisnih poročil, se v svetu vedno bolj zanimajo za papeževo encikliko Mater et Magistra. To zanimanje znova potrjuje, kako važni so nauki enciklike in kako potrebno bi bilo, da bi se pri ureditvi svetovnih problemov ozirali tudi na papeževo navodila.

Pravijo, da se tudi komunisti zelo zanimajo za to encikliko in da jo pridno študirajo v svojih celicah. Tega seveda ne delajo z namenom, da bi sprejeli nauke in načela enciklike, ampak da bi znali te nauke in načela zavračati. Jasnost enciklike in papeževo navodila predstavljajo namreč veliko oviro za ureditev svetovnih problemov po zamisli komunistov.

Omenjamo, da se pripravlja slovenski prevod papeževe enciklike.

Maša za pok. kardinala Stepinca

Ustanova Collegium Cultorum Martyrum je priredila slovenski žalni obred za drugo obletnico smrti kardinala Alojzija Stepinca. Slovesno žalno sveto mašo je daroval v cerkvi sv. Hieronima v Rimu škof iz Mostarja msgr. Čule. Pri slovesnem obredu so bili navzoči številni škofje in prelati. Vatikansko državno tajništvo je zastopal msgr. Bongianino.

Prispel je v Rim kardinal Wyszyński

Poljski primas kardinal Wyszyński je po treh letih od svojega zadnjega obiska zopet prišel v Rim. Prispel je v sveto mesto v petek 16. februarja z mednarodnim vlakom Moskva-Rim. Na postaji so mu slovanski begunci, zlasti Poljaki, priredili navdušeno manifestacijo. Vidno ganjen je poljski primas odgovarjal in blagoslavljal množico. S težavo je prispel do svojega avta, ki ga je prepeljal do poljskega papeškega instituta, kjer bo stanoval. Kardinal je v zadnjih petih letih sedaj že tretjič v Rimu. Prvič je prispel v maju leta 1957, drugič pa v oktobru 1958. To so za cerkvenega dostojanstvenika izza železne zavese brez dvoma izredne ugodnosti, a ki imajo tudi strogo začetane meje in predpise, katerih se mora držati. Kardinal se bo zadržal v Rimu približno mesec dni in bo med tem časom prisostvoval sejnam centralne pripravljalne komisije za koncil. Imel bo tudi priliko, da bo večkrat videl in govoril s sv. očetom in s 40 kardinali, italijanskimi in tujimi, ter z nad 80 škofi, ki so sedaj v Rimu v odoboru za koncil. Verjetno bo kakor pred tremi leti tudi sedaj prisostvoval kakemu verskemu obredu v rimskih cerkvah.

Sklicanje vesoljnega cerkvenega zbora

(Nadaljevanje)

PROGRAM DELA: Vsi ti sadovi, ki jih pričakujemo od cerkvenega zbora, o katerem tako pogosto premišljujemo, nadaljuje sv. oče, zahtevajo obširno pripravljeno delo. Na sporedu so verska in praktična vprašanja, ki bolje odgovarjajo zahtevam dobrega poučevanja krščanskega nauka — gradnja skrivnostnega telesa Kristusovega, njegovo nadnaravno poslanstvo; nadalje sveto pismo, častljiva tradicija, zakramenti, molitev, cerkveni red, karitativno delovanje, laični apostolat in misijonsko delo.

Ves ta nadnaravni red pa mora najti svoj odmev in vpliv na častnih stvarih, za katere edino se čisto človek zanima in skrbi. Tudi na tem področju je Cerkev pokazala, da hoče biti Mati in Učiteljica, kakor je to lepo povedal naš daljni prednik Inocenc III. na IV. lateranskem koncilu.

Cerkev nima zemskih ciljev, vendar ne more ostati brezbržna ob problemih, ki mučijo človeštvo. Dobro ve, koliko pospešujejo tudi duhovno življenje tista sredstva, ki napravljajo življenje ljudi bolj človeško; ve, da z oživiljem zemškega reda z lučjo Kristusovo pomaga ljudem, da odkrijejo v sebi svoje pravo bistvo, svoje dostojanstvo in namen življenja. Zaradi tega je Cerkev prisotna v mednarodnih organizacijah, zato je izdelala socialni nauk, ki se tiče družine, šole, dela, družabnega življenja in vseh problemov, ki s tem povezani. Vse to je vidno in razvidno.

Zoper nasilje v Alžiriji

Te dni je škof iz Montpeliera msgr. Tourel objavil pismo, v katerem poziva vernike, naj se drže predpisov, ki jih vsebuje izjava francoskih kardinalov in nadškofov z dne 27. oktobra 1961 o duhu miru in ravnovesja, ki ga morajo kristjani uveljaviti proti nasilju. Potem ko izraža svojo globoko žalost zaradi bridkih dogodkov, ki že toliko časa vznemirjajo deželo, vabi škof svoje vernike, naj ne obupajo in naj se prepuste neskončnemu božjemu usmiljenju, ki bdi nad življenjem vsakogar izmed nas.

Spomenik Piju XII.

Kipar Francesco Messina bo izklesal nagrobni spomenik Piju XII. Te dni je že podpisal pogodbo za delo, katero mu je poveril kardinalski zbor. V kardinalskem zboru so sami kardinali, ki jih je izvolil pokojni papež Pij XII. V svoji oporoki je sicer zapisal, da noče nobenega nagrobnega spomenika, toda kardinali so »prekršili« njegovo željo in sami zbrali potrebno vsoto za postavitve dostojnega spomenika velikemu papežu.

Statistika svetnikov

Sv. kongregacija obredov je te dni izdala knjigo, ki govori o svetnikih in blaženih svete Cerkve od ustanovitve sv. kongregacije obredov leta 1588 do danes. V tem času je sv. Cerkev po tej kongregaciji proglasila 211 svetnikov in 1162 blaženih. Med 1132 kandidati za blažene, katerih življenje preiskuje sedaj omenjena kongregacija, je 5 papežev (Inocenc V., Inocenc XI., Gregor X., Benedikt XII. in Pij IX.); 13 kardinalov, kraljica Marija Kristina Savojska, Marija Klotilda, kraljica Sardinije, poljska kraljica Hedvika, ustanovitelj verskih redov ter mnogo laikov, med njimi nam najbolj znani, mati svete Terezije Deteta Jezusa, Zelia Guerin in 12-letna »španska Marija Goretti«, katera je padla kot žrtev v obrambi svete čistosti.

Umetniška razstava o koncilih

Ob priliki vesoljnega cerkvenega zbora vatikanskega II. bo mednarodna ustanova katoliške umetnosti organizirala v Rimu razstavo domačih in tujih umetnikov, katerih dela bodo obravnavala koncile svete Cerkve. Predsednik ustanove msgr. Evaresto Cerroni želi, da bi umetniki raznih šol, prepričani in narodnosti na ta način pokazali vesoljnost svete Cerkve. Prijave sprejema Presidenza delle Pubbliche Relazioni Cattoliche, via Benedetto XIV, n. 21 - Roma.

Jubilejno leto v Španiji

Leto 1963 bo za Španijo jubilejno leto. To je naznanil tarragonski nadškof kardinal Arriba y Castro v svojem zadnjem pastirskem pismu in obenem pozval vernike, naj častno proslavijo XIX. stoletje prihoda sv. Pavla na španski polotok. Verdostojno je namreč pisanje prvih krščanskih pisateljev, da je apostol Pavel prinesel Kristusov nauk tudi v Španijo.

soko dvignilo ugled Cerkve in njenega nauka, kot zagovornice moralnega reda, pravic in dolžnosti vseh ljudi in vseh političnih skupnosti.

Glede vsega tega bodo mogli sklepi koncila, kakor trdno upamo, prinesiti novo luč in prodreti z duhovnimi silami nele v duše, ampak v vse človeško udejstvovanje.

SKLICANJE CERKVENEGA ZBORA: Prvo napoved vesoljnega cerkvenega zbora smo dali dne 25. januarja leta 1959. Bilo je kot drobno seme, ki smo ga vsejali s trepetajočo roko.

Z božjo pomočjo smo potem organizirali delikatno in zapleteno pripravljeno delo. V treh letih, ki so medtem pretekla, smo videli dan za dnem, kako se je drobno seme z božjim blagoslovom razvijalo v veliko drevo. Ko občudujemo storjeno delo, se zahvaljujemo Vsemogočnemu, da nas je tako bogato podpiral.

Preden se določijo vprašanja, o katerih bo razpravljal vesoljni cerkveni zbor, smo hoteli zvedeti za mnenje kardinalskega kolegija, škofov vsega sveta, kongregacij rimske kurije, glavnih predstojnikov redov in kongregacij ter katoliških univerz in cerkvenih fakultet.

V teku enega leta je bilo dovršeno to ogromno posvetovalno delo, iz katerega so se izluščila vprašanja, ki smo jih predložili v globlje preučevanje.

Tedaj smo ustanovili razne pripravljalne komisije, ki smo jim zaupali odgovorno delo, da izdelajo osnutke, izmed katerih bomo izbrali tiste, ki jih bomo predložili koncilu.

Z veseljem vam sporočamo, da je intenzivno pripravljeno delo, pri katerem so sodelovali kardinali, škofje, prelati, teologi, kanonisti in strokovnjaki iz vseh delov sveta, skoro končano.

Zato zaupamo v pomoč božjega Održenika, ki je začetek in konec vsega, v pomoč njegove vzvišene Matere in sv. Jožefa, ki smo jim od vsega začetka zaupali v varstvo vse veliko delo, in sodimo, da je prišel trenutek, da skličemo II. vatikanski vesoljni cerkveni zbor.

Ko smo slišali mnenje naših bratov, kardinalov Rimske svete Cerkve, z oblastjo našega Gospoda Jezusa Kristusa, svetih

apostolov Petra in Pavla ter našo, napovedujemo, naznanjamo in sklicujemo za prihodnje leto 1962 vesoljni cerkveni zbor, ki se bo vršil v baziliki svetega Petra v dneh, ki jih bomo kasneje po primernosti določili, kakor nam bo naklonila božja Previdnost. (Sedaj vemo, da bo to dne 11. oktobra t.l.)

Zelimo zato in naročamo, naj na vesoljni cerkveni zbor, ki smo ga napovedali, pridejo iz vseh delov sveta kardinali, patriarhi, primasi, škofje in nadškofje, rezidenčni in naslovni in vsi drugi, ki imajo pravico in dolžnost, da se koncila udeležijo.

POZIV K MOLITVI: In sedaj prosimo vse vernike in vse krščansko ljudstvo, da sodelujejo z živo molitvijo, ki naj spremlja in oživlja zadnje priprave na veliki dogodek. To molitev naj navdihuje goreča vera in spremlja krščanska spokornost, ki napravlja molitev Bogu bolj ljubo in bolj učinkovito. Molitev naj podpira krščansko življenje, ki bo že vnaprej izražalo pripravljenost vernikov, da bodo sprejeli nauke in praktična navodila, ki jih bo izdal prihodnji vesoljni cerkveni zbor.

Vabimo k molitvi redovne in škofijske duhovnike, raztresene po vsem svetu; vernike vseh stopenj. Posebno zaupamo v molitev otrok, ker vemo, kakšno moč ima pri Bogu glas nedolžnosti; v molitev bolnih in trpečih; njihove bolečine in trpljenje se v moči Kristusovega križa spreminja se v molitev, v odrešenje in v vrelec življenja za Cerkev.

V ta zbor molitve vabimo tudi vse kristjane ločenih Cerkva, kajti vesoljni cerkveni zbor hoče koristiti tudi njim. Vem, da mnogi ločeni sinovi hrepenijo po ednosti in miru v skladu z naukom in molitvijo Jezusovo k Očetu. Vemo tudi, da napovedi cerkvenega zbora niso sprejeti le z veseljem, ampak mnogi so tudi že obljubili, da bodo darovali svoje molitve za srečen uspeh, in upajo, da bodo poslali zastopnike svojih skupnosti, ki bodo od blizu sledili poteku koncila. Vse to nam je v tolažbo in v upanje in, da bi olajšali te stike, smo že pred časom ustanovili posebno tajništvo v ta namen. — Odlok se končuje s kratkim odlomkom in molitvijo za vesoljni cerkveni zbor. Sv. oče pa se je podpisal: Jaz, Janez, škof katoliške Cerkve.

Katoliška Cerkev v Kongu

Pokol 19 misijonarjev v Kongolu v severni Katangi je obrnil nase pozornost vsega katoliškega sveta. Svetovno časopisje je mnogo pisalo o kongoških dogodkih in vse uvrstilo med politične dogodke. Nas katoličane pa zanima predvsem položaj katoliške Cerkve v Kongu.

Kongo je postal neodvisna država v juniju 1960. Takrat se je začelo preganjanje, najprej proti belopoltemu prebivalstvu, kar se je po usmrtnitvi Lumumbe še bolj poostroilo in se usmerilo še posebno proti katoličanom in misijonarjem.

Kongo ima 14 milijonov in pol prebivalcev, od teh je 6 milijonov katoličanov. Katoliška Cerkev je s svojimi misijoni prepleta vso ogromno kongoško državo in šteje danes šest nadškofij, 28 škofij, sedem apostolskih prefektur, razdeljenih na 750 misijonskih postaj. Vse to razsežno misijonsko polje upravlja 3 tisoč duhovnikov, izmed teh 450 domačih duhovnikov, 1400 pomožnih bratov, od teh 400 domačinov, 4200 redovnic, od teh 900 domačih in pri-

blizno 23.000 kongoških katehistov. Katoliška Cerkev ima v svojih rokah skoro celotno vzgojo mladine. Od celotnega števila 1.650.000 šolobveznih otrok poseja katoliške šole 1.400.000 otrok. Isti odstotek velja tudi za srednje in višje šole. Edina univerza v državi je katoliška univerza Lovanium v Leopoldvillu, ustanovljena leta 1956, ki je lanske leto dala prvih dvanajst doktorjev. Zelo visoko je tudi število dobrodelnih ustanov: 750 bolnic in zdravniških posvetovalnic s približno 3 milijoni bolnikov na leto, 94 centrov za 26 tisoč gobavih bolnikov, 254 porodnišnic z več kot 150.000 rojstvi na leto, nato še nešteto sirotišnic, hiralnic, laboratorijev in drugih dobrodelnih ustanov. Vso to ogromno delo katoliške Cerkve v Kongu gotovo ni v skladu s cilji nasprotnikov krščanstva, zato preganjajo Cerkev in jo bodo še preganjali ter poveljevali Lumumbo in Gizengo in še kakega drugega veljaka, da je le proti Cerkvi.

Misijonar p. Stanko Pavlin dirigira zboru kitajskih fantov na akademiji v čast honkonskemu škofu. Peli so v angleškem jeziku in še prav čedno, kot piše misijonar. V istem pismu pozdravlja vse znanke in prijatelje misijonov na Primorskem. — Tudi mi mu vračamo pozdrave in želimo, da bi nam še kaj lepega poslal in pisal.

Dr. Teofil Simčič o tržaškem proračunu

(Nadaljevanje)

Občinski proračun glasno priča

Občinski proračun je ogledalo tega stanja. Primanjkljaj se je spet povečal. Leta 1960 je bil dosegel eno milijardo 860 milijonov lir, lani je znašal eno milijardo 950 milijonov lir, za leto 1962 sta predvideni dve milijardi 145 milijonov lir.

Osnovne vprašanje vednega in rastočega primanjkljaja v našem proračunu, pravi odbornik Rocco v svojem poročilu, je združeno z bremenom za osebje v službi in pokoji. Za leto 1962 znaša to breme 91% dejanskih dohodkov.

V proračunu za tekoče leto znašajo stroški za osebje 4 milijarde 778 milijonov 948 tisoč lir, to je 159 milijonov in 996 tisoč lir več kot l. 1961. Omenjam, da so

Korak naprej

Prihajajoča pomlad nam je primorskim Slovincem prinesla marsikaj razveseljevanja. Goričani bomo v nedeljo 25. t. m. slovesno otvorili svoj novi KATOLISKI DOM. Dogodek vsekakor presega meje naše ožje domovine in kot tak zajema ne le naše ožje rojake v zamejstvu, veselili se ga bodo tudi naši rojaki po širnem svetu. Majhen narod smo, našim sosedom tu v zamejstvu se ni treba tresti pred nami. Nikogar ne ogrožamo, nočemo pa biti hlapi tujih učenosti in »naprednih kultur«. Če nas je Stvarnik pozval v zgodovino, ne smemo bežati iz nje.

Tudi mi imamo kaj povedati v tem pisnem kulturnem osrčju. Tudi naš glas je potreben, tudi naša blagodoneča pesem nam zopet znova pokaže, da smo živ in ustvarjalni del tiste kulture in tistega načina življenja, ki edina prinaša zadovoljnost na zemlji, kakor tudi obenem ljubezen do nadnaravnih, vzvišenih dobrin: ljubezen do Boga, do svobode, do naroda in človeštva sploh.

Zato se tudi zavedamo, kako je potrebno pravo spoštje na temelju krščanstva in naše narodne tradicije.

Se dosti bolj zadovoljni pa bi bili, ako bi to uvidele tudi tiste izgubljene ovčice, ki jih še duši morda nam tujega zmaterializiranega življenja. Mnogi so že sprejeli, so pa še nekateri, ki bi si želeli sodelovanje na kulturnem poprišču z ljudmi, ki nimajo nikake tradicije, nobenega dostojanstva, skratka so brez kulture. Posebno na Tržaškem bi si morda želeli skupne — kulturne odbore —, katere bi vodili neki ožji krogi postavljenih veljakov. Tem zaposlenim snubačem, katerim se je prav lanko pomlad izjalovil podoben poskus na političnem polju, kliče: več zdrave, močate pameti in manj taktiziranja. Pokažite, kaj ste z lastnimi silami, iz nič kakor mi, ustvarili in potem, samo potem bo naš narod tudi z vami.

Katoliški in z njimi vsi demokratični Slovenci v zamejstvu smo res lahko ponosni na naše, sicer skromno, a vendar zgodovinsko pomembno delo.

Zgodovina bo vsekakor že v bližnji bodočnosti povedala svojo besedo.

Nam se ni treba bati njene sodbe.

V zavesti, da smo storili svojo dolžnost in delovali po svoji vesti, korakamo danes vtrč s tistimi, ki bi hoteli biti pred nami. Obljubljamo zato, da bomo to delovanje še poglobili in razširili v ponos, veselje in zadovoljstvo vsega našega naroda v zamejstvu.

SLOVENSKI PRIMOREC

leta 1961 stroški za osebje znašali 429 milijonov 198 tisoč lir več kot v prejšnjem proračunu.

Vse to mora povzročiti resno zaskrbljenost. Za vzdrževanje svojih nastavljenec mora občina žrtvovati 91% svojih dohodkov; z ostalimi 9% mora poskrbeti za vse tiste izdatke, katerim se v nobenem primeru ne more izogniti. Iz priloge štev. 2 izhaja, da je samo v upravnih uradih zaposlenih 850 oseb in da ima občina vseh skupaj 3206 nastavljenec. Namesto da bi se število nastavljenec znižalo, se je še povečalo; pri tem ne štejemo osebja, ki je prišlo v občinsko službo, ko je občina prevzela opinski tramvaj in prevoz mrlčev.

Te številke vsekakor dajo misliti. Odbornik Rocco nam je navedel statistične podatke, iz katerih izhaja, da v drugih mestih stroški za osebje obremenjujejo proračun v neskončno nižji meri. Zdi se, da najvišjo številko dosega Florenca z 51%, to je točno 40% manj kot pri nas. V Bologni, Benetkah, Bariju, Turinu se izdatki gibljejo med 40 in 45%, medtem ko padejo v Milanu celo na 36%.

Očitno je, da pri nas nekaj ni v redu. Priznati moram, da nikakor ne morem razumeti, zakaj mora naše mesto izdati za svoje nastavljenec okoli dvakrat toliko kot druga mesta. Višek vsega pa je, da v nekaterih uradih manjka uradnikov. Verjetno manjka specializiranega osebja. Nikakor ne zahtevam — in to naj bo jasno povedano — da bi koga odpustili. Pomagam pa tudi letos nasvete, ki sem jih dal v svojem lanskem proračunskem govoru: razglasiti možnost prostovoljnega izstopa iz službe po zelo ugodnih pogojih; poenostaviti uradovanje; razdeliti osebje bolj smotrno in odpraviti vse nadure, za katere je v proračunu določenih 181 milijonov. Nekaj je treba vsekakor ukreniti, ako hočemo sprostiti mesto te težke hipoteke, ki ga tlačijo in mu ne da dihati.

Kaj je z dohodkom od hiš

Tudi v proračunu za leto 1962 zmanjšem dohodek iz najemnine skoraj 1200 stanovanj, ki so bila zgrajena v letih 1947 in 1948 na občinskih tleh pri Sv. Savi, na Elizejskih poljih, pri Sv. Ivanu, v Kolonji in na Opčinah. V zemljiških knjigah so hiše vpisane na občino, dohodek iz njih pa še vedno prejema Samostojni zavod za ljudske hiše (Istituto Autonomo per le Case Popolari). Iz časopisov sem pred nekaj dnevi zvedel, da je odbor končno sklenil, da ne bo obnovil pogodbe z IACP za upravo teh poslopj. Brez pridržka se strinjam s tem sklepom: obžalujem le, da ni bil storjen že prej, kajti pogodba je zapadla, če sem prav obveščen, že l. 1959.

Dvojno obdavčenje dvojezičnih napisov

Med dohodki vidim v proračunu vsoto 30 milijonov lir kot pristojbino za napise. V tej zvezi moram izraziti svoje začudenje zaradi dvojnega obdavčenja obrtnikov, trgovcev in gostilničarjev, ki imajo dvojezične napise: italijanskega in slovenskega. To je krivična in zopna reč. Občina se sklicuje na zakon, ki je bil izdan v fašističnem dvajsetletju in katerega je zakonodajalec do zdaj pozabil razveljaviti. Pozivam upravo, naj ponovno prouči to vprašanje in naj ne vztraja pri izvajanju zakona, ki je očiten plod že zastarele in nedvomno krivične in protidemokratske dobe. Prepričan sem, da bo ta zahteva našla ugoden odmev pri pristojnih odbornikih.

Za mestno čistino službo je v proračunu določenih 631 milijonov lir, in sicer 52 milijonov več kot lani. Sodim, da je pove-

čanje izdatkov povzročil sprejem novih uslužbencev. Upam, da bo ta višji strošek dal ali bolje vrnil našemu mestu snazen in urejen videz, kot ga je imelo v prošlosti. Pri tem bi seveda morali sodelovati tudi meščani sami, ki žal čisto pozabljajo na najosnovnejša pravila dobre vzgoje.

Za zdravstveni komisariat vidim, da je določena vsota 43 milijonov lir, to je okoli 900.000 lir več kot lanko leto. Zadnje čase smo tudi tu v občinskem svetu slišali razne pritožbe zaradi nezadostnega nadzorstva zlasti nad maslom, oljem itd. Soglašam! Ne morem pa soglašati z lovom na Jugoslovane, ki prinesejo v Trst vsakdo po malo mesa ali masla, da z izkupičkom nabavijo drugo blago. To je drobna trgovina, ki se večinoma tiče revnih ljudi. Smatram, da zatiranje tega pojava prizadeva izključno reveže. Mesarji ne ugovarjajo, ker so pravzaprav le malo oškodovani, kajti velika večina naših meščanov ne hodi kupovat mesa na Trg Pontorosso. To je vsaj moje mnenje. V drugih krajih vzdolž meje so občinske oblasti bolj uvidevne. Tako n. pr. v Gorici. Sicer pa obstoji nevarnost, da bo zatiranje trgovine z živili povzročilo, da se bo število obiskovalcev z onstran meje znatno znižalo. Posledice bodo zdaleč tiste številne trgovce, ki so si zadnje čase zaradi Slovanov precej opomogli. Zatiranje te trgovine je dvojezično orožje — zato je potrebna previdnost.

Krvice mlekaricam

V zvezi z zdravstvenim oddelkom berem v časopisih, da je bilo mnogim kneticam iz vasi na visoki planoti v zadnjem času vzeto dovoljenje za prodajanje mleka v mestu. Število mlekaric, katere je tak ukrep udaril, je, če pomislimo na kratko dobo, v kateri se je to zgodilo, izredno visoko. Kaže, da pristojni občinski organi za vsak tudi najmanjši prestop naložijo takoj najhujšo kazen, to je, da vzamejo dovoljenje za prodajanje. Če nečemo zadati smrtnega udara živinorejci in z njo vred vsemu poljedelstvu našega področja, moramo odločno zaustaviti sedanji potek in vzeti dovoljenje samo v skrajnih primerih in ne za vsako malenkost.

Spominjam se, da se je na sejah komisije za mleko sam občinski zdravnik strinjal, naj se dovoljenje vzame samo zaradi hudih prekrškov.

Pogled z mostu

Znano je, da je istoimenska drama Arthura Millerja žela velik uspeh v Parizu, kjer je doživela kakih pet sto repriz. Zato je bilo pričakovati, da bodo ta uspeh uporabili za film in da bo glavno vlogo spet igral Raf Vallone, ki si je popolnoma pridobil pariško občinstvo, o katerem je splošno znano, da je zelo zahtevno, kar zadeva gledališko umetnost.

Film je režiral televizijski režiser Sidney Lumet, ki je znan predvsem po svojem odličnem filmu »Dvanajst porotnikov«, ki je tudi bil posnet po odrskem delu.

Drama »Pogled z mostu« prikazuje tragedijo človeka, ki zaradi bolezne navezanosti do nečakinja povzroči katastrofo. To je tragedija moža, ki se umaže z najpoglejšim dejanjem — izdajstvom svojih sorodnikov — in ostane zaradi tega na koncu sam, obdan samo z mržnjo svojih nek-

hovništvo kot vzor, zlasti plemenitim in velikodušnim fantom. — Ljubiti pomeni izbrati! Kristus je rekel Petru: »Ali me ljubiš bolj kot drugi?« Glej, Mijo, prepričan sem, da ti ljubiš Boga bolj kot drugi in zato sem se hotel prav tako pogovoriti s teboj. Ti si mi povedal svoje mnenje. »A zelo površno in negotovo, gospod ravnatelj, prosim vas, oprostite mi...« je hitro dodal fant.

»Ni potreba, Mijo. Tudi jaz sem ti povedal, kar mislim o tebi, čisto preprosto, ne da bi hotel vplivati nate. Le to mi je pri srcu, da si me prav razumel. Povedala sva si odkritosrčno v teh zate odločilnih dneh, kar misliš, in ob srečanju najinih misli lahko dozori kaj velikega. In ne pozabi, da mi je vest velela, da ti moram povedati, kar sem ti povedal.«

Končala sta. Ravnatelj je vstal, dal roko fantu in ga prijazno vprašal:

»Saj nisi zato hud name?«

»Ne, gospod ravnatelj, nasprotno, hvala vam.«

»Na svidenje in Bogu vso zadevo izročiva,« je še pristavil duhovnik v slovo.

(Se nadaljuje)

ITALIJANSKI TISK o slovenskih zadevah

Trst, 19. februarja 1962.

Neki italijanski tehnik v Trstu je prišel pretekli teden dva kratka dopisa o naših zadevah, in sicer z naslovom »Una banca inutile a Trieste« in »Segregazione razziale a Duino-Aurisina«. Dodati je treba nekaj pojasnil, ki bodo mirnemu sožitju med slovenskimi in italijanskimi meščani v korist.

SLOVENSKA BANKA

Navadno s to besedo zaznamujemo banko, ki nosi naslov »Banca di Credito di Trieste - Tržaška kreditna banka« in ima sedež v ul. Filzi, štev. 10. O tej banki je omenjeni dopisnik mnenja, da je italijanska vlada napravila napako, ko jo je dovolila. To naj bi posebno pokazala pravda med banko in njenim bivšim ravnateljem. Trdi dalje, da je nastala na zahtevo tuje vlade in ne na zahtevo Slovencev (non tanto, o niente affatto, reclamata dagli sloveni).

K tej zadnji trditvi je treba dati pojasnilo. V Trstu je še med obema vojnima delovala slovenska »Jadranska banka«, »Ljublj. kreditna banka« in druge. Do leta 1940 je poslovala v Trstu »Tržaška posojilnica in hranilnica« (»Cassa Triestina di Credito e Depositi«). To je bil čisto slovenski denarni zavod. Leta 1940 pa je fašistična vlada to posojilnico razpustila, likvidirala in imetje s sedežem (v ul. Torrebiana štev. 19) dodelila zavodu »Cassa di Risparmio di Trieste«. Razpuščena posojilnica je delovala v Trstu več kot 50 let. Bila je nujno potrebna, a so jo fašisti vzeli, kot so prisilili tudi druge slovenske bančne zavode, da so prenehali.

Umljivo je, da so Slovenci takoj po vojni zahtevali, da se jim ta krivica popravi. Nešteto vlog so vložile vse slovenske stranke že na Zavezniško vojaško upravo. Isto so storile pod italijansko upravo, to tudi Slovenska katoliška skupnost in Slovenska demokratska zveza, ki sta v tem smislu predložili skupno zahtevo že dne 16. oktobra 1954. Slovensko banko so torej zahtevali vsi Slovenci.

Jasno pa je, da sedanja Tržaška kreditna banka ne predstavlja koristi vseh tržaških Slovencev. V resnici imajo v tej banki glavno besedo ljudje, ki na en ali

drug način sodelujejo s komunisti jugoslovenskega porekla. Slovenske demokratične organizacije pri tem ne nosijo odgovornosti.

NASELJE V SESIJANU

Drugi dopis tržaškega tednika pa graja ukrep devinsko-nabrežinske občine, ki je zavrnil gradbeno dovoljenje za novih 286 begunskih stanovanj. Zakaj je občina to storila?

Načrtno naseljevanje italijanskega prebivalstva v tej občini je vzbudilo pozornost Slovencev posebno pri zadnjih občinskih volitvah. Ob tisti priliki so predlagale italijanske stranke demokratičnim Slovincem nastop na skupni demokratični listi. Toda ta načrt je predvideval, da bi imele italijanske stranke v novem občinskem svetu župana in večino svetovalcev. To pa ne bi odgovarjalo stvarnemu stanju. Pri volitvah so dobile italijanske stranke približno eno tretjino, slovenske pa dve tretjini glasov. Naravno bi bilo, da bi Slovenci dobili župana in dve tretjini v občinskem svetu. Zahteva po italijanskem županu diši po plemenskem razlikovanju, kakor da bi bili Slovenci nesposobni, da bi sami upravljali svoje občine.

Sklicevanje na ustavo ni na mestu, ker gre tu za načrtno naseljevanje novih prebivalcev, in to na državne stroške z namenom, da se obalni pas, ki je med Trstom in ostalimi italijanskimi pokrajinami, spremeni v občino s pretežno italijanskim prebivalstvom.

Kat. glas je o tej zadevi že večkrat povedal svoje mnenje. O teh stvareh piše vsajih tudi neka agencija v slovenskem prevodu in se pri tem sklicuje na mnenje nekih demokratičnih Slovencev, ki naj bi jim bilo všeč poitalijančenje devinsko-nabrežinske občine. Toda pojasniti je treba, da je v slovenščini za množino (plural) treba imeti vsaj tri osebe. Vprašanje pa je, koliko je tistih demokratičnih Slovencev, ki se s Kat. glasom v tem vprašanju ne strinjajo.

IZŠEL JE

»PASTIRČEK«

za mesec FEBRUAR

Radio Trst A

Teden od 25. februarja do 3. marca 1962

Nedelja: 9.30 Slovenski zbori. — 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Rižovo drevo«. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... odmevi tedna v naši deželi. — 15.40 Portret v miniaturi: Nilla Pizzi. — 17.00 Za smeh in dobro voljo (ponovitev).

Ponedeljek: 18.00 Italijanščina po radiu - 16. lekcija. — 19.00 Znanost in tehnika: (3) »Kako in do kakšne mere lahko vzdržimo radioaktivno žarčenje«. — 20.30 Glinka: »Ruslan in Ljudmila«, opera v petih dej. - 1., 2. in 3. dejanje.

Torek: 18.00 Radijska univerza: (16) »Hormoni, ki urejajo značaj in življenjsko silo«. — 19.00 Pisani balončki, radijski tehnik za najmlajše. — 21.00 Slovenske Lavre: (8) »Dragotin Kette in Angela Smoleto«. — 21.35 Glinka: »Ruslan in Ljudmila«, opera v petih dej. - 4. in 5. dejanje.

Sreda: 18.00 Slovenščina za Slovence. — 18.30 Italijanski operni peveci: (9) »Titta Ruffo«. — 19.00 Zdravstvena oddaja. — 20.30 »Svetloba in senca«, dve radijski sliki; nato: Iz babičine glasbene skrinjice.

Cetrtrek: 18.00 Radijska univerza: msgr. Jakob Ukmar: Iz zgodovine vesoljnih cerkvenih zborov (3) »Število dosedanjih koncilov - 1. cerkveni zbor v Niceji«. — 18.30 Koncerti v Augusteu: »Heroična doba 1915-1925« - V. oddaja. — 19.00 Širimo obzorja: Sveta si zemlja in blagor mi, komur plodiš! (12) »Nova goriška predmestja«. — 20.30 Simfonični koncert, ki ga vodi Antonio Janigro s sodelovanjem pianistke Maureen Jones.

Petek: 18.00 Italijanščina po radiu - 16. lekcija. — 18.30 Skladbe sodobnih jugoslovenskih avtorjev. — 19.00 Šola in vzgoja: »Vzgojna posvetovalnica«. — 21.00 Koncert operne glasbe. — 22.00 Novele 19. stoletja: Nikolaj Gogol: Izgubljeno pismo.

Sobota: 15.30 »Prevejanca«, dramatizirana zgodba. — 16.30 Koncert sopranistke Lorne Rouse, pri klavirju Aleksander Konstantinides. — 17.45 Dante Alighieri: Božanska komedija - Nebesa - 16. sprev. — 19.00 Pomenek s poslušalkami. — 20.40 Zbor »Jacobus Gallus«. — 21.00 Za smeh in dobro voljo.

PIERRE L'ERMITTE

8

Najboljša izbica

POVEST DOBRIH LJUDI

Preizkušnja se nadaljuje

Tedaj Bog odlikuje dušo z duhovništvom, ker je doprinesla to izredno žrtev. Ne zanikam, da fanta boli, ko se odpove sladkemu čustvu, o katerem se mu je zdelo, da se mu ne more odpovedati, zlasti še, če je bilo predmet vseh njegovih želja. Toda Bog v svoji velikodušnosti bogato povrne vsakemu, ki se je odpovedal zemeljski ljubezni iz ljubezni do Njega. »Ti se boš poročil... tvoja žena bo, kar go...«

»Moja bo dobra žena,« je živahno vpadel v besedo Mijo in zardel.

»Ah, nisem vedel, da se že meniš s kakim dekletom... Ali si ji že kaj obljubil?«

»Ne, gospod ravnatelj, a če se poročim, bom izbral njo.«

»Ne dvomim, da si dobro izbral, a prepričan sem, da si za nekaj višjega določen.«

»Da postanem duhovnik?«

»Da, da postaneš duhovnik. Žrtev bo zate od začetka težka, a vedno lepša bo postajala, če jo sprejmeš. Kdo more popisati lepoto duhovniške duše? On preživlja svoje dni tako, da neprestano deli dobrote; brani resnico, brez katere bi človeška srca zašla v obup; krščuje, spoveduje, uči katekizem; obiskuje bolnike; pomaga nesrečnim, da vdano prenašajo gorje. Nima družine, a spada k veliki svetovni družini. Duhovnik je središče duhovnega življenja v vasi. Ti ne veš, kako žalostno je v duhovniji, kjer nimajo več duhovnika... Pomisli, da je zdaj v naši ubogi Franciji že dalj časa mnogo zaprtih cerkev, ker škofije nimajo duhovnikov. Samo ta vojna je zahtevala že 4820 duhovniških življenj. Pomisli na duhovne razvaline ljudi brez duhovnikov, ljudi z neumrljivo dušo po predmetjih in na deželj. In nimajo nikogar, ki bi zanje skrbel! Otroci bi radi božjega kruha, a nihče se ne žrtvuje, da bi ga jim dal...«

Vidiš, Mijo, Cerkvi ne sme biti zabranjeno, da bi mladim fantom pokazala du-

Proračun tržaške občine odobren

† Franc Fabris

V ponedeljek zvečer je tržaški občinski svet odobril mestni proračun za leto 1962. Za odobritev so glasovali svetovalci kršćanske demokracije, socialnih demokratov, republikancev in liberalcev ter zastopnika Slovenske liste in Tržaške unije.

Občinski odbornik za proračun dr. Rocco je v svojem zaključnem govoru izčrpno odgovoril na razne kritike, ki so jih izrekli posamezni svetovalci med razpravo. Med drugim je zagotovil, da je upošteval pritožbe svetovalca Slovenske liste ter da bo občina poskrbela za izboljšanje nekaterih poti, ki zanimajo naše kraške vasi, nadalje za boljšo razsvetljavo na Opčinah, Kontovelu, Proseku, Katinari, v Sv. Križu in v Trebčah ter da bo pripravila načrt za postavitev delavnic za mizarstvo in mehaniko v Slovenski industrijski strokovni šoli v Rojanu. Dr. Rocco je tudi zagotovil, da bo odbor zaprosil prefekturo, naj pojasni, če naj bodo dvojezični napisi slovenskih trgovcev, obrtnikov in gostilničarjev podvrženi dvojnemu obdavi ali ne.

Župan Franzil pa je v svojem govoru

Preteklo nedeljo 18. t. m. smo ob veliki udeležbi tržaških Slovencev pokopali našega priljubljenega pevovodjo, glasbenika in skladatelja gospoda Franca Fabrisa iz Sv. Ane pri Trstu. Dolga leta je bolehal,

ali prenašal je vso svojo bol skrito. Še pred nekaj tedni, ki smo ga obiskali na domu, se nam je pokazal nasmejan, poln vere v bodočnost in lepih načrtov. Celo življenje je preživel kot resničen idealist, predan svojemu narodu, iz katerega je izhajal in kateremu je iz srca želel lepše bodočnosti.

Na grobu je spregovoril gospod Miklavc Zorko iz Kolonkovca, ki je kot domačin orisal svetel lik vzornega in neumornega pevovodje. Nato je spregovoril predsednik SPM prof. Karlo Sancin in prikazal v kratkih obrisih pokojnikove zasluge na glasbenem polju. Združeni pevski zbor je zapel nekaj žalostink in priljubljenih pokojnikovih ponarodilnih pesmi, ki jih je sam napisal in uglasbil.

Z njim odhaja v grob glasbeni talent, požrtvovalen, slovenstvu in naši krščanski

V nedeljo 25. februarja gostuje na Opčinah v Marijanišču

svetovni prvak vseh glumačev

prof. SCHAFFER

Ne zamudite izredne prireditve! Začetek ob 7^h zvečer. — Pridite!

v zvezi s pritožbo svetovalca Slovenske liste med drugim poudaril, da je londonska spomenica povsem veljavna. V dokaz je navedel besedilo neke razsodbe, ki jo je objavil pred nedavnim državni svet v Rimu.

Svetovalec Slovenske liste je v glasovalni izjavi dejal, da bo po izjavah dok-

Dolinska dekleta in dolinski fantje

priredijo v BAZOVICI

veselo predpustno zabavo v nedeljo 25. februarja

Na sporedu:

veseloigra v dveh dejanjih:

ANARHIST (v senci Franca Jožefa)

in vesela enodejanka:

ANALFABET

Začetek ob 17. uri. Dve uri pristnega smeha! — Med odmori SREČOLOV za nov mladinski dom

torja Rocca in župana Franzila lahko mirno glasoval za odobritev proračuna, in to še toliko bolj, ker si slovenski demokrati ne žele niti imenovanja novega prefektur-nega komisarja niti predčasnega razpisa novih občinskih volitev.

Izgredi fašističnih študentov

Pretekli teden so skupine nahujskanih študentov in pobalnov večkrat uprizorile nemire pred slovensko gimnazijo v Trstu. Kričali so proti Slovincem ter nekaj dijakov in enega profesorja tudi dejansko napadli. V občinskem svetu v Trstu je te strupene izgrede ostro obsodil svetovalec Slovenske liste dr. Simič. Vprašal je, kaj se učijo na pomorski šoli pri državljanski vzgoji, ko postajajo dijaki tako surovi in barbarski. Na tisti šoli, je dejal dr. Simič, nekaj ni v redu, kajti njeni dijaki so udeleženi pri vseh protislovenskih demonstracijah. Dr. Simič je pozval župana, naj posreduje pri ravnateljstvu pomorske akademije, ki naj napravi red. Tudi dr. Jože Dekleva in drugi svetovalci so odločno ožiglosali nacionalistično nestrpnost in divjaško vzgojo.

V nedeljo 25. februarja priredi Mar. družba v ulici Risorta, 3

dve veseloigri:

Jeza nad petelinom in kes in

Gospa nikoli prav

Začetek ob 17.30 — Vabljeni!

Otvoritev in blagoslovitev nove dvorane pri KD v Gorici

V nedeljo 25. februarja bo slovesna blagoslovitev in otvoritev nove dvorane KD v Gorici. Slovesnosti se bodo razvijale takole:

Dopoldne

Ob 11. uri bo g. nadškof msgr. Hiacint Ambrosi blagoslovil novo dvorano ob navzočnosti povabljenih zastopnikov oblasti in gostov ter ljudstva. Nakar bo sledil kratek pozdrav predsednika odbora dr. A. Kacina ter nagovor g. nadškofa. Nato si bodo oblasti in navzoči ogledali dvorano in prostore KD.

Popoldne

Ob 4^h bo slavnostna akademija, ki so jo pripravile razne katoliške organizacije in zavodi iz mesta. Glavne točke bodo: Pozdravna himna, ki jo bo pel zbor Slovenske katoliške prosvetne zveze pod vodstvom prof. M. Fileja; Pozdravne besede gostom in pozdravna deklamacija Narodna pesem zveznega zbora; Poročilo tajnika odbora; Petje in rajanje deklic iz Marijinega vrtca, Zavoda sv. Družine in Standreža.

Telovadni nastop članov Olympije; Dve pesmi zbora Marijine družbe iz Gorice; Zborna deklamacija; Dramatični prizor.

Zaključek: Beseda našega staroste msgr. A. Novaka ter petje zveznega zbora.

Bodisi zjutraj k blagoslovu, bodisi k popoldanski akademiji so iskreno vabljeni vsi rojaki iz mesta in dežele. S svojo udeležbo pokažimo, da smo nove dvorane bili res potrebni in vredni. Za novo dvorano pa tudi žrtvujemo vsak svoj dar.

ODBOR KD V GORICI

Tudi sovođenjska občina vključena v prosto cono

Župan Poterzio je na seji občinskega sveta dne 16. februarja sporočil, da je tudi sovođenjska občina vključena v prosto cono. To se je zgodilo po trinajstih letih, odkar je začel veljati zakon o prosti coni za Gorico. Sovođenjska občina si s tem veliko obeta, zlasti se da bo s pravico do trošarine plačala svoje dolgeve in tako izboljšala finančno stanje svoje občine. Goriška občina je od nastanka proste cone do danes prejela od trošarine nad 2 milijardi in pol lir.

Župan Poterzio je v dolgem govoru razložil ugodnosti proste cone, nakar je odgovarjal na številna vprašanja, ki so jih stavili odborniki glede proste cone in vseh številnih problemov, ki so z njo nastali.

Županovo sporočilo nas veseli, še bolj veseli pa ga bodo Sovođenjci sami. Ob tej priliki smo dolžni poudariti, da gre slovenskim goriškim občinskim svetovalcem od SDZ, ki so bili izvoljeni na listi z lipovo vejico, posebno priznanje za uspeh, ker so se oni nenehno in vztrajno borili za to, da se koristi prostega pasu dajo tudi sovođenjski občini, ki je vključena v področje prostega pasu. Večkrat smo s tega mesta poročali o takih odločnih nastopih teh naših svetovalcev, in to iz leta v leto. Še se spominjamo tudi, kako so oni predlagali tudi, da naj pride v upravni odbor prostega pasu tudi sam sovođenjski župan, odnosno njegov zastopnik. Mislimo in upamo, da zdaj ne bo več ovire niti za to upravičeno zastopstvo.

Ce bi v goriškem občinskem svetu ne imeli naših odločnih slovenskih zastopnikov, ali bi sploh prišlo do tega uspeha? Današnji uspeh je tudi uspeh volivcev Slovenske liste.

Seja pokrajinskega sveta

Na sobotni seji je pokrajinski svet zaključil debato o proračunu za leto 1962. Poročilo o proračunu so končno dali na glasovanje in ga je odobrilo 12 svetovalcev, in sicer KD, SDZ, PSDI, PLI, proti pa je glasovalo 8 svetovalcev, KPI in PSI, mislovci pa so se glasovanja vzdržali. Sledila je diskusija, v katero so posegli razni odborniki, med njimi tudi slovenski. Dr. Makuc od SDZ je pripomnil, da primanj-ljaj pokrajinskih proračunov narašča iz leta v leto in da je zato nadvse potrebna državna pomoč. Odbornik Marinič (PSI) je poudaril potrebo po čim tesnejših gospodarskih in kulturnih stikih s sosednjo Jugoslavijo. Odbornik Pecorari je odgovoril, da si pokrajinska uprava že več let prizadeva, da bi s sosednjo Jugoslavijo bila v čim tesnejših stikih in da bo na tej poti tudi nadaljevala. Slovenska narodna manjšina na Goriškem je zgodovinsko dejstvo, ki se ne da oporekati, zato ji pokrajinska uprava priznava pravico do njenih pravic in upošteva in spoštuje njen materinski jezik.

Podjetje CESIA prevzelo gradnjo vodovoda v Jamljah

V Gradiški je bila dne 15. t. m. na se-dežu Furlanskega vodovodnega konzorcija dražba za oddajo gradnje vodovoda v Jamljah in Dolu. Dražbe sta se udeležili le dve podjetji, čeravno je vodstvo vodovoda poslalo vabila 12 podjetjem, in sicer CESIA iz Trsta in Luigi Campioni iz S. Donà di Piave. Gradnja vodovoda je bila zaupana podjetju CESIA, ki je ponudilo za 46 odstotkov višji povest kakor pa trdila iz S. Donà di Piave. Podjetje CESIA je prevzelo že prejšnja dela pri vodovodu po doberdobiški občini in zgradilo tudi dvigalne naprave pri Petovljah. Po izvršitvi načrtov bo podjetje takoj začelo z deli, zato je upanje, da bodo Jameljci in Doljani imeli že prihodnjo zimo vodo po svojih hišah.

Trije mrtvi pri prometni nesreči

Med Butrijem in Manzanom, na cesti Videm-Trst se je v soboto zvečer pripetila huda prometna nesreča, ki je zahtevala tri smrtne žrtve in dva ranjena. Fiat 1100 je z vso silo zadel ob tovornjak, ki je v tistem hipu prečkal cesto. Trčenje je bilo silovito. Arduina Klavčič in Luciano Nava, vodja podgorske predilnice, sta bila na mestu mrtva. Na prevozu v bolnišnico je umrl še Ivan Klavčič, mož Arduine, medtem ko so njunega sina 10-let-

nega Samuela in Giorgia Piccinija iz Gorice sprejeli v videmsko bolnišnico. Utrpela sta le manjše poškodbe. Klavčičeva sta doma iz Podgore in njuna smrt je zbudila povsod veliko žalost in sočutje z desetletnim sinom, ki je ostal sirota.

Imenovanje cerkvenega asistenta

Goriški nadškof msgr. Ambrosi je s posebnim dekretom imenoval msgr. Franca Močnika za cerkvenega asistenta katoliških organizacij v slovenskem delu škofije. V dekretu pravi g. nadškof: »Sedanj položaj zahteva tudi organizirano vzgojo vernikov in njihovo podrejenost navodilom sv. Stolice, kajti tudi laiki so poklicani, da sodelujejo s cerkvenim načelstvom. Samo z združenimi močmi bodo kos silam slabega in bodo mogli utrjevati in širiti kraljestvo božje.«

Goriški nadpastir torej želi in ukazuje, da se tudi med slovenskimi verniki ustanovi katol. organizacije, kakor jih imajo drugi narodi. Na nekem sestanku duhovnikov je dejal: »Tudi slovenski verniki morajo imeti svoje katol. organizacije, sicer prilagojene njihovim potrebam in tradiciji, toda ustanoviti jih morajo.« Naloga cerkvenega asistenta bo, da se take organizacije povsod ustanovijo, kjer jih še ni, in da bo vladal v njih pravi duh krščanskega apostolata.

K razmahu naših katol. in verskih organizacij bo gotovo prispevala tudi nova dvorana, ki jo bomo v nedeljo otvorili in blagoslovili v Gorici.

DAROVI

Za Mladinski dom v ul. Scorcola: N. N. 2.000; Karlina Suligoj 10.000; pok. Josipina Marinčič 20.000; G. F. 5.000; F. K. 5.000; pok. N. Calvetti-Cehovin 1.000; Italo Ternau 1.000 lir. — Vsem Bog plačaj!

V spomin na 20-letnico smrti Terezije Ravnik in 10-letnico smrti Viktorije Rutar daruje družina Ravnik iz Oaklanda (ZDA): za Alojzijevešče 10 dol., za Zavod sv. Družine 10 dol. in za Katoliški glas 10 dol. Bog povrni!

Za Katoliški dom: N. N., Milan 1.000; G. B., Milan 1.000; Maria Mantegna, Rim 1.000; Vincenc Medved, Milan 1.500; Olga Zalar, Cantu 5.000; Katarina Kenda, Gorica 3.000; K. Persolja 500; Lojza Podgor-nik 600; Anton Maučec, Portugal 2.500; Hribernik, Gorica 1.000; P. F., Gorica 3.000; N. N., Steverjan 1.000; P. Florijan Ramšek, Avstrija 50 šil.; P. F., Gorica (mes. prisp.) 1.000; Evalija Sorli, Svica 1.500; Rev. Janez Rovnan, Avstrija 600; Rev. N. L., Portugal 6.000; Andrej Mak, Avstrija 20 šil.; Msgr. Franc Močnik, Gorica 10.000; Gize-la Skuk, Trst 1.000; R. Lestan, Gorica 1.000; Amalia Botussi, Torino 500; Vida Bandelli, Milan 10.000; Milka Velikonja, Follonica 500; Rev. Pintar, Bolzano 1.000.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

ZAHVALA

Globoko ganjeni nad dokazi tolikega sožalja ob smrti naše nepozabne mame in none

URŠULE LIPOVEC roj. KOCJANČIČ

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so kakorkoli z nami sočustvovali. Posebno se zahvaljujemo preč. gospodu Antonu Resnu iz salezijanske župnije, ki je blago pokoj-nico tolažil in bodril v njeni dolgi boleznini.

Zalujoči družini LIPOVEC in CASSETTI

Trst, 19. februarja 1962.

+

V Bogu je priminila naša draga mama

HERMENEGILDA GOŠNJAK por. ZORZA

Vsem, ki so jo poznali, sporočajo žalostno vest in priporočajo drago pokojnico v molitev.

Mrsin (Slov. Benečija), 17. februarja 1962.

Mož Hermenegild; otroci: Gina, geometer Feliks, Silvij, dr. Peter, Lucijan, Fabij, Valentina, bogoslovec Lovrenc, Elza ter vsi ostali sorodniki.

V NEDELJO 25. FEBRUARJA OTVORITEV KATOLIŠKEGA DOMA V GORICI